

този 13. стихъ? Всичкото въ 13. стихъ ли е?“ — Отъ тамъ изваждамъ тази мисль. Имашъ мозъкъ, то е реалното въ живота. И прави сж съврѣменнитѣ хора, когато казватъ, че трѣбва да почнемъ отъ видимия свѣтъ, за да разберемъ истинскитѣ нужди на нашето тѣло. И слѣдъ това ще дойдемъ да проучимъ първо физическитѣ проявления на човѣшкия животъ. Сега отъ памтивѣка много култури сж се явявали, но свѣтътъ още не е достигналъ до този уровеньъ, до който трѣбва да бже. Защо? Защото хората още не мислятъ. Но тази комисия, която иде сега, тя ще застави хората да мислятъ.

Сега, една малка диверсия отъ тия мои философски разсждения. Тѣ сж скрити малко, защото едноврѣменно трѣбва да разсждавамъ отъ една страна, да коригирамъ и да посаждамъ отъ друга. Ще ви прѣдставя, въ какво положение се намиратъ съврѣменнитѣ хора. То е едно прѣдание. Доколко е вѣрно, не мога да ви кажа, но се помни. Датира отъ врѣмето на Нерона. Въпросътъ е за една прочута римлянка, дъщеря на единъ патриций — Вероний, а тя се е наричала Винцила. Била е една отъ най-красивитѣ дѣвици въ Римъ, толкова красива, толкова грациозна, толкова благородна и смѣла по характеръ, щото всички сж се очудвали на нея. Единъ день, по една случайность, за щастие или нещастие, наблизо до нея минава Неронъ, който по обичая си обръщаль внимание на всичко, и като актьоръ и като художникъ, ученикъ на Сенека, но който обичаль женитѣ по особеному, и тя му е обърнала вниманието. Праща той вечеръта и казва на баща ѝ: „Искамъ дъщеря ви да дойде една вечеръ на разговоръ, да прѣкара въ моя палатъ една вечеръ“. Когато баща ѝ съобщилъ това, тя веднага казва: „Не! азъ прѣдпочитамъ смъртъта, отколкото палата на Нерона!“ Връща тя пратеницитѣ на Нерона. Тѣ му съобщаватъ това. Неронъ, който е билъ много гордъ, казалъ: „Много добръ.“ Изпраща той нѣколко души преторианци: „Вземете я и ще наведете носа на тази гордѣлива римлянка, ще я цѣлунете